

Le N° 4, recueilli en place au bord de la mer, près du couvent d'Iviron, est en tous points identique au N° 2, sauf la porosité de la roche qui est moindre et sa plus forte altération. L'altération paraît marcher de pair avec les noyaux plus foncés des cristaux d'actinote. Ces noyaux doivent donc être de composition un peu moins alcaline que celle des bords. Ces trois roches doivent être classées jusqu'à nouvel ordre dans le groupe V, zone moyenne de Grubenmann.

Comme à l'heure qu'il est les analyses quantitatives de ces roches ne sont pas encore prêtes, un certain aléas dans la classification pourrait persister.

Nous sommes également embarrassés de classer définitivement l'échantillon N° 3. L'examen macroscopique et microscopique nous pousse à rechercher une place parmi les représentants des amphibolites grenatifères du groupe IV. La roche est en effet gris-rougeâtre, noduleuse. Au microscope on se rend compte que ces nodules sont composés de cristaux arrondis de hornblende (actinote) très volumineux, les sections de la zone [010] ou parallèles à (001) dominant, de cristaux de grenats rouges, noyés dans une pâte sériceuse. Des grains volumineux d'une spinelle s'y adjoignent (picotite).

Les roches des groupes IV et V auraient une origine éruptive.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Ο συγγραφεὺς κατόπιν μιᾶς γενικῆς γεωλογικῆς ἐπισκοπήσεως τοῦ κεντρικοῦ τμήματος τῆς χερσονήσου, «Ζώνης τῶν Μονῶν» ὡς τὴν ἀποκαλεῖ, διαιρεῖ ταύτην εἰς κρυσταλλοσχιστώδη, εἰς ἥφαιστειογενῆ καὶ εἰς ἀσβεστολιθικήν.

Ἐξετάζει κυρίως τὴν κρυσταλλοσχιστώδη, ἐν ᾧ καὶ ἔξαίρει τὴν μεγάλην ἔξαπλωσιν τῶν κεροστιλβικῶν καὶ ἀκτινολιθικῶν σχιστολιθικῶν οὓς κατατάσσει, ἐν τέλει, εἰς τρεῖς ὅμαδας κατὰ Grubenmann τοῦ αὐτοῦ πετρογραφικοῦ ὄρίζοντος.

Διὰ τὴν ἥφαιστειογενῆ περιοχὴν ἀναφέρει μόνον τοὺς τύπους τῶν εύρεθντων λίθων, συνδέει δὲ τὴν ἐμφάνισιν δακτυτῶν μετὰ τῆς παρουσίας χρυσοῦ ἐν μέρει καὶ αὐτοφυοῦς.

Ἡ μελέτη δέον νὰ θεωρηθῇ ὡς προκαταρκτική.

ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ.—*'Η ἔξέλιξις τοῦ θρησκευτικοῦ βίου τοῦ "Ελληνος ἐφῆβου,**
ὑπὸ Γ. Θ. Σακελλαρίου. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ κ. Κ. Δυοβουνιώτου.

'Η ἐπιστημονικὴ ἔρευνα τοῦ θρησκευτικοῦ βίου παρὰ τῶν ξένων τὸ πρῶτον ἀνα-

* G. TH. SAKELLARIOU.—The purpose of this investigation was to study the religious development of Greek youth. Ἐκ τοῦ Ψυχολογικοῦ ἑργαστηρίου τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, 1937.

Σημ.—Παρ' ἡμῖν ἀπόπειρα πρὸς θρησκευτικὴν ἔρευναν ἐγένετο τῷ 1934 ὑπὸ Δ. Ν. Μωραΐτου. Ἡ ἔρευνα ὅμως αὗτη δὲν εἶναι πλήρης, μηδὲ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς καθαρῶς ἐπιστημονική, τὸ μέν, διότι

ληφθεῖσα¹ καὶ παρ' ἡμῶν ἐσχάτως², περιεστράφη κυρίως ἐν ἀρχῇ περὶ τὴν πρὸς τὸν Θεὸν πίστιν, ὡς βασικὴν θρησκευτικὴν ἔννοιαν, εἴτα δὲ περὶ τὰ θρησκευτικὰ ἢ τὰ προσωπικὰ χαρακτηριστικά καὶ τοὺς παράγοντας, οἵτινες ἐπιδρῶσιν ἐπὶ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ὅλου θρησκευτικοῦ βίου.

Ἡ μέθοδος, ἣν διάφοροι ἐπιστήμονες ἔχρησιμοποίησαν, συνίστατο ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἢ εἰς τὴν παρουσίασιν πρὸς ὁμάδος Υ. σειρᾶς προτάσεων, ἀρχομένων ἀπὸ τῆς ἀπολύτου πίστεως καὶ ληγουσῶν εἰς τὴν ἀπόλυτον ἀπιστίαν, πρὸς ὑπογράμμισιν ἔκείνων ἐκ τῶν προτάσεων, αἵτινες ἀντεποροσώπευον τὰς πίστεις αὐτῶν³, ἢ εἰς τὴν ἔξέτασιν τῆς πίστεως, σχετικῶς πρὸς τὴν φύσιν τοῦ Θεοῦ⁴.

Ἡ ἡμετέρᾳ ἔρευνα: Ἐπιθυμοῦντες νὰ μελετήσωμεν τὴν ἔξέλιξιν τοῦ θρησκευτικοῦ βίου τοῦ ἔλληνος ἐφῆβου ἐδώσαμεν αὐτοπροσώπως εἰς 2000 Υ., ὃν τὰ 1000 ἀρρενα, μαθητὰς καὶ μαθητρίας Γυμνασίων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, ἡλικίας 12-20 ἔτῶν, ψυχολογικὸν ἐρωτηματολόγιον⁵, περιέχον τὰ ἔξης ἐρωτήματα:

- 1.—Φοιτᾶτε σήμερον τακτικώτερον εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἢ πρότερον;
- 2.—Μεταλαμβάνετε τῶν ἀχράντων μυστηρίων περισσότερον σήμερον ἢ πρότερον;
- 3.—Προσεύχεσθε σήμερον περισσότερον ἢ πρότερον;
- 4.—Μελετᾶτε θρησκευτικὰ βιβλία; Ποῖα;
- 5.—Φοβεῖσθε περισσότερον τὸν Θεόν ἢ τὸν ἀγαπᾶτε;
- 6.—Ποῦ ἀποδίδετε τὴν αἰτίαν τῆς βελτιώσεως ἢ μὴ τοῦ θρησκευτικοῦ σας βίου;
- 7.—Τί θὰ ἐπεθυμεῖτε νὰ γίνῃ διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ θρησκευτικοῦ σας βίου;

Πορίσματα: Πρὸς ἔλεγχον τῶν πορισμάτων κατενείμαμεν τὰ δεδομένα καθ' ὁμάδας ἡλικιῶν 12-14, 15-17, 18-20 ἔτῶν δι' ἀμφότερα τὰ φύλα, ὡς ταῦτα ἐμφαίνονται εἰς τοὺς ἐπομένους δύο πίνακας.

Διεξήχθη ἐπὶ 100 μόνον Υ., τὸ δὲ καὶ δι' ἐρωτηματολογίου οὐχὶ ἐπιστημονικῶς κατηρτισμένου, ἕτι δὲ καὶ διότι δὲν ἔγένετο στατιστικὴ ἐπεξεργασία τῶν δεδομένων, ἀλλ' ἔξητάσθη μόνον τὸ ποιὸν τοῦ θρησκευτικοῦ βίου ὡρισμένης περιόδου τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας.

¹ COLE, L.: Psychology of Adolescence, 1936, σ. 184.

² ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ, Γ.: Ψυχολογία τοῦ παιδός, σ. 207. — ΜΩΡΑΪΤΟΥ, Ν. Δ.: Θρησκευτικὴ ἀγωγή, 1935.

³ THURSTON, L. L.: Scales for the Measurement of Social Attitudes, University of Chicago Press, 1930.

⁴ KATZ, O. and ALLPORT, F. H.: Students Attitudes, Craftsman Press, 1931.

⁵ Τὸ ἐρωτηματολόγιον τοῦτο ἀποτελεῖ τμῆμα τοῦ ὅλου ψυχολογικοῦ ἐρωτηματολογίου πρὸς ἔρευναν τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας. Βλ. Πρακτικὰ Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, 11, 1936, σ. 233 καὶ Ἐπειηρίδα φιλοσοφικῆς σχολῆς Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, 1937.

				Φοιτησις εἰς τὴν Ἐκκλησίαν	Θεία Μετάληψις	Προσευχή	Μελέτη θρησκ. βιβλίων	Αναγνωσκόμενα θρησκευτικά βιβλία	
Η ΔΙΚΙΑΙ		12-14							
·Ομοίως ως πρὸιν	Περισσότερον ἢ πρὸιν	44.7 %	43.2 %	44.8 %	κατὰ : 58.2 %			κατά :	31,1 % ἢ Κ. Δ. 10,3 % ἢ Π. Δ. 2,2 % τὸ περιοδικὸν «Ζωὴ» 4,4 % Βίοι τῶν Ἀγίων 3,7 % Σύνοψις 0,7 % «Θεία τραγῳδία»
	·Ολιγώτερον ἢ πρὸιν	33.8 %	20.4 %	22.4 %					
	·Ομοίως ως πρὸιν	17.1 %	34.3 %	28.3 %					
Η ΔΙΚΙΑΙ		15-17		Περισσότερον ἢ πρὸιν	28.4 %	22.3 %	33.4 %	κατὰ : 33.6 %	18,8% ἢ Κ. Δ. 6 % ἢ Π. Δ. 5 % Σχολικὰ θρησκευτικά βιβλία 4,6 % τὸ περιοδικὸν «Ζωὴ» 4,4 % Βίοι Ἀγίων 1,4 % Σύνοψις 0,6 % Δαυΐδ Τροπάρια 1,6 % Πράξεις Ἀποστόλων 0,4 % «Θεία τραγῳδία» 0,2 % Ανατολικαὶ θρησκεῖαι 0,2 % «Ἀποκάλυψις»
·Ομοίως ως πρὸιν	·Ολιγώτερον ἢ πρὸιν	57.1 %	39.5 %	38.6 %					
	·Ομοίως ως πρὸιν	14.4 %	44.6 %	26.7 %					
	Περισσότερον ἢ πρὸιν	10.1 %	7.5 %	17.4 %					
Η ΔΙΚΙΑΙ		18-20		·Ολιγώτερον ἢ πρὸιν	7.4 %	40.1 %	37.7 %	κατὰ : 31.2 %	20 % ἢ Κ. Δ. 7,6 % ἢ Π. Δ. 4,8 % τὸ περιοδικὸν «Ζωὴ» 3,6 % Βίοι Ἀγίων 1,2 % Σύνοψις 0,4 % Θρησκεῖαι διὰ μέσου τῶν αἰώνων 0,4 % «Ἐξαήμερος τοῦ Μ. Βασιλείου
·Ομοίως ως πρὸιν	·Ομοίως ως πρὸιν	14.5 %	33.7 %	27.9 %					
	Περισσότερον ἢ πρὸιν	10.1 %	7.5 %	17.4 %					

APPENDIX

Συναισθήματα πρὸς τὸν Θεὸν	Ποῦ ἀποδίδεται ἡ βελτίωσις ἢ μὴ τοῦ θρησκευτικοῦ βίου	Τί θεωρεῖται ἀναγκαῖον διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ θρησκευτικοῦ βίου
69 % ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν 10 % φοβοῦνται τὸν Θεὸν 20,8% φοβοῦνται καὶ ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν 0,7% σέβονται τὸν Θεὸν	Ποῦ ἀποδίδεται ἡ βελτίωσις ἢ μὴ τοῦ θρησκευτικοῦ βίου κατὰ: 16,2% εἰς ἀνάπτυξιν καὶ μόρφωσιν 4,4% εἰς τὴν μελέτην θρησκευτικῶν βιβλίων 3,6% εἰς γονεῖς καὶ συγγενεῖς 1,5% εἰς τὸ μάθημα τῶν θρησκευτικῶν 2,9% εἰς τὴν συναναστροφὴν 0,7% εἰς τὴν εύσεβειάν των 2,9% εἰς τὴν πρὸς τὸν Θεὸν πίστιν καὶ ἀγάπην	κατὰ: 4,4% φοίτησις εἰς τὴν ἐκκλησίαν 0,7% ὕδρυσις κατηχητ. σχολείων 2,9% θεῖα κηρύγματα 1,5% μελέτη θρησκευτ. βιβλίων 0,7% ἐνίσχυσις θρησκευτικῶν μαθημάτων 3,7% Δευτέρα Παρουσία 2,2% διαπαιδαγώγησις θρησκευτικῶς τῆς κοινωνίας 2,2% προσευχὴ 1,5% μετάληψις 1,5% περισσοτέρα θρησκευτ. ἐπιμέλεια 1,5% μικροτέρα διάρκεια τῆς λειτουργίας 1,5% νὰ παύσῃ ἢ ἐκμετάλλευσις τοῦ αλήρου 1,5% νὰ ἔκλειψουν οἱ ἔχθροι τοῦ Χριστιανισμοῦ 1,5% ὁραιά μουσικὴ
60,2% ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν 16,3% φοβοῦνται τὸν Θεὸν 12,3% φοβοῦνται καὶ ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν 2,2% σέβονται τὸν Θεὸν 0,4% ἀγνοοῦσιν ἄνταρχον Θεὸς 0,2% ἐνθυμοῦνται εἰς δυσκόλους περιστάσεις τὸν Θεὸν	Πλὴν ἄλλων, κατὰ: 8% εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ μόρφωσιν 4% εἰς συγγενικὰ πρόσωπα 5,4% εἰς τὸ σχολεῖον 6,1% εἰς ἀμέλειαν ἢ περὶ ἄλλα ἀπασχόλησιν 3,1% εἰς τὴν ἡθικὴν ἔξαχρείωσιν τῆς κοινωνίας καὶ δὴ τῶν αληρικῶν 1,5% εἰς οἰκονομικὰ αἴτια	Πλὴν ἄλλων, κατὰ: 5,8% μόρφωσις τοῦ αλήρου 3,8% κηρύγματα 6% φοίτησις ὑποχρεωτικὴ εἰς τὴν ἐκκλησίαν 0,8% παῦσις ἐκμεταλλεύσεως ἐκ μέρους τῆς ἐκκλησίας 1,8% ὕδρυσις κατηχητικῶν σχολ. καὶ θρησκευτικῶν συλλόγων
62,7% ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν 10,8% φοβοῦνται τὸν Θεὸν 10,8% φοβοῦνται καὶ ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν 3,6% σέβονται τὸν Θεὸν 4,8% οὕτε τὸν φοβοῦνται 0,4% μισοῦσι τὸν Θεὸν	12,8% εἰς ἀνάπτυξιν καὶ μόρφωσιν 4% εἰς τὴν μελέτην θρησκευτικῶν βιβλίων 0,8% εἰς τὴν φοίτησιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν 3,2% εἰς τοὺς γονεῖς των 2,8% εἰς τὸ σχολεῖον 6,3% εἰς τὸ περιβάλλον 2,5% εἰς τὴν ἀμέλειαν καὶ τὴν κακὴν συνήθειαν	κατὰ: 4,8% θεῖον κήρυγμα 1,2% ἢ μελέτη θρησκευτ. βιβλίων 6,4% φοίτησις εἰς τὴν ἐκκλησίαν 1,6% ἐφαρμογὴ τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ 2,4% αὐξῆσις τῶν ὥρῶν τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν

Θ Η Λ Ε Α

Συναισθήματα πρὸς τὸν Θεὸν	Ποῦ ἀποδίδεται ἡ βελτίωσις ἢ μὴ τοῦ θρησκευτικοῦ βίου	Τί θεωρεῖται ἀναγκαῖον διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ θρησκευτικοῦ βίου
72 % ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν 4,7 % φοβοῦνται τὸν Θεὸν 20,2 % φοβοῦνται καὶ ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν 2,9 % σέβονται τὸν Θεὸν	κατὰ: 11,8% εἰς ἀνάπτυξιν καὶ μόρφωσιν 4 % εἰς τὴν μελέτην θρησκευτικῶν βιβλίων 10 % εἰς τοὺς γονεῖς καὶ συγγενεῖς 7,5% εἰς τὸ μάθημα τῶν θρησκ. 0,7% εἰς τὴν συναναστροφὴν 0,1% εἰς τὴν εὐδέβειάν των 0,3% εἰς τὴν πρὸς τὸν Θεὸν πίστιν καὶ ἀγάπην	κατὰ: 4,7% φοίτησις εἰς τὴν ἐκκλησίαν 11,5% ἰδρυσις κατηχητικῶν σχολ. 6 % Θεῖον κήρυγμα 6,4% μελέτη θρησκευτ. βιβλίων 0,3% ἐνίσχυσις θρησκ. μαθημάτ. 1 % περισσοτέρα θρησκευτικὴ ἐπιμέλεια
65,4 % ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν 5,7 % φοβοῦνται τὸν Θεὸν 14,7 % φοβοῦνται καὶ ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν 5,5 % σέβονται τὸν Θεὸν	πλὴν ἄλλων, κατὰ: 16 % εἰς ἀνάπτυξιν καὶ μόρφωσιν 8,8% εἰς συγγενικὰ πρόσωπα 8,2% εἰς τὸ σχολεῖον 2,6% εἰς ἀμέλειαν ἢ ἄλλην ἀπασχόλησιν 2,4% εἰς τὴν ἡθικὴν ἔξαχρείωσιν τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ κλήρου 0,4% εἰς οἰκονομικὰ αἴτια	πλὴν ἄλλων, κατὰ: 2,4% μόρφωσις τοῦ κλήρου 5,5% κηρύγματα 3,2% ὑποχρεωτικὴ φοίτησις εἰς τὴν ἐκκλησίαν 1,2% παῦσις ἐκμεταλλεύσεως ἐκ μέρους τῆς ἐκκλησίας 6 % ἰδρυσις κατηχητικῶν σχολῶν καὶ συλλόγων
74,2 % ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν 3,3 % φοβοῦνται τὸν Θεὸν 3,8 % σέβονται τὸν Θεὸν 2,7 % θαυμάζουσι τὸν Θεὸν 11,5 % φοβοῦνται καὶ ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν 3,8% οὔτε ἀγαπῶσιν οὔτε σέβονται τὸν Θεὸν 0,5% δὲν πιστεύουσι Θεὸν 0,5% λατρεύουσι τὸν Θεὸν	κατὰ: 21 % εἰς ἀνάπτυξιν καὶ μόρφωσιν 4 % εἰς τὴν μελέτην θρησκευτικῶν βιβλίων 2 % εἰς φοίτησιν εἰς ἐκκλησίαν 7,5% εἰς τὸ σχολεῖον 3,5% εἰς τοὺς γονεῖς 1,5% εἰς τὸ περιβάλλον 4,5% εἰς τὴν ἀμέλειαν καὶ τὴν κακὴν συνήθειαν	κατὰ: 8 % Θεῖον κήρυγμα 7,5% μελέτη θρησκευτ. βιβλίων 4,5% Φοίτησις εἰς τὴν ἐκκλησίαν 0,5% ἐφαρμογὴ τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ 1 % ἐνίσχυσις τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν

Ἐκ τούτων συνάγεται ὅτι:

1.—Εἰς τὴν ἡλικίαν τῶν 12-14 ἔτῶν τὰ θήλεα εἶναι θρησκευτικώτερα τῶν ἀρρένων, φοιτῶσι τακτικώτερον αὐτῶν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, μεταλαμβάνουσι συχνότερον, προσεύχονται περισσότερον καὶ ἀγαπῶσι τὸν Θεόν περισσότερον. Τὰ ἀρρενα δῆμως μελετῶσι ὀλίγον τι περισσότερον θρησκευτικὰ βιβλία.

Τὴν βελτίωσιν τοῦ θρησκευτικοῦ των βίου τὰ ἀρρενα ἀποδίδουσι κατὰ πρῶτον λόγον εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ μόρφωσίν των.

Ἡ ἐπίδρασις τῶν γονέων καὶ τῶν συγγενῶν ἐν γένει προσώπων εἶναι μεγαλυτέρα εἰς τὰ θήλεα, ἢ εἰς τὰ ἀρρενα.

Τὰ θρησκευτικὰ καὶ τὸ σχολεῖον ἐν γένει τὰ μέγιστα ἐπιδρῶσιν ἐπὶ τὰ θήλεα καθὼς ἐπίσης τὰ θεῖα κηρύγματα καὶ ἡ μελέτη θρησκευτικῶν βιβλίων, ἐνῷ ἡ συναντστροφὴ μετ' ἄλλων ἐπιδρᾷ περισσότερον ἐπὶ τὰ ἀρρενα. Ἀμφότερα, ἀρρενα καὶ θήλεα, ἀποδίδουσι τὴν αὐτὴν σκεδὸν σημασίαν εἰς τὴν φύτησιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν πρὸς βελτίωσιν τοῦ θρησκευτικοῦ των βίου.

Ἐκ τῶν θηλέων 11,5 % θὰ ἐπεθύμουν διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ θρησκευτικοῦ των βίου τὴν ἕρεμον κατηχητικῶν σχολείων, ἐνῷ ἐκ τῶν ἀρρένων μόνον 0,7 %.

2.—Κατὰ τὴν περίοδον τῶν 15-17 ἔτῶν τὰ ἀρρενα φοιτῶσι τακτικώτερον τῶν θηλέων εἰς τὴν ἐκκλησίαν, μεταλαμβάνουσι συχνότερον αὐτῶν καὶ μελετῶσι περισσότερον θρησκευτικὰ βιβλία, ἐνῷ τὰ θήλεα προσεύχονται περισσότερον τῶν ἀρρένων.

Τὰ βιβλία, τὰ ὅποια μελετῶνται κυρίως ὑπὲρ ἀμφοτέρων τῶν φύλων καὶ κατὰ τὴν ἡλικίαν αὐτὴν εἶναι τὰ περιέχοντα ιστορήματα ἐκ τῆς Π. καὶ Κ. Διαθήκης.

Εἰς τὴν μεταβολὴν τοῦ θρησκευτικοῦ τῶν ἐφήβων βίου μεγαλυτέραν ἐπίδρασιν ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἔχει ἡ ἀνάπτυξις καὶ μορφωσίς των σὺν τῇ ἡλικίᾳ.

Διὰ τὴν βελτίωσιν δὲ τοῦ θρησκευτικοῦ των βίου ἐπὶ μὲν τὰ ἀρρενα μεγαλυτέραν ἐπίδρασιν ἔχει ἡ τακτικὴ φύτησις εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἐπὶ δὲ τὰ θήλεα τὰ θεῖα κηρύγματα.

3.—Κατὰ τὴν περίοδον τῶν 18-20 ἔτῶν τὰ θήλεα φοιτῶσι περισσότερον τῶν ἀρρένων εἰς τὴν ἐκκλησίαν, πλὴν ἀμφότερα φοιτῶσιν ὀλιγώτερον ἢ πρίν. Τὰ θήλεα μεταλαμβάνουσι συχνότερον τῶν ἀρρένων καὶ προσεύχονται τακτικώτερον αὐτῶν, ἐνῷ τὰ ἀρρενα μελετῶσι περισσότερον τῶν θηλέων θρησκευτικὰ βιβλία. Εἶναι δὲ καὶ εἰς τὴν ἡλικίαν αὐτὴν τὰ ιστορήματα ἐκ τῆς Π. καὶ Κ. Δ. τὰ κυρίως ἀναγνωσκόμενα βιβλία, ὡς καὶ εἰς τὰς προηγουμένας ἡλικίας.

Ωσαύτως παρατηρεῖται ὅτι καὶ τὰ ἀρρενα καὶ τὰ θήλεα τῆς ἡλικίας αὐτῆς ἀγαπῶσι περισσότερον τὸν Θεόν ἢ φοβοῦνται Αὔτον.

Εἰς τὴν μεταβολὴν δὲ τοῦ θρησκευτικοῦ των βίου μεγαλυτέραν ἐπίδρασιν ἔχει, ὡς καὶ εἰς τὴν προηγουμένην διάδοξα, ἡ διανοητικὴ ἀνάπτυξις καὶ ἡ μορφωσίς αὐτῶν σὺν τῇ ἡλικίᾳ.

Διὰ τὴν βελτίωσιν τέλος τοῦ θρησκευτικοῦ τῶν βίου ἐπὶ μὲν τὰ ἀρρενα μεγαλυτέραν ἐπίδρασιν ἔχει ἐπίσης ἡ φοίτησις εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἐπὶ δὲ τὰ θήλεα, ἡ μελέτη θρησκευτικῶν βιβλίων.

Γενικῶς εἰπεῖν παρατηροῦμεν ὅτι:

1.—Ο θρησκευτικὸς βίος τῶν ἑλλήνων ἐφήβων, ὡς οὗτος ἐκφαίνεται εἰς τὴν φοίτησιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, εἰς τὴν θείαν μετάληψιν, τὴν προσευχὴν, τὴν μελέτην θρησκευτικῶν βιβλίων, τὴν πρὸς τὸν Θεόν ἀγάπην καὶ τὸν φόβον καὶ σεβασμόν, ἐλαττοῦται καταφανέστατα ἀπὸ ἡλικίας εἰς ἡλικίαν καὶ εἰς τοὺς νέους καὶ εἰς τὰς νεάνιδας, σχηματιζομένων εἰς αὐτοὺς ἀμφιβολιῶν, λόγων καὶ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ περιβάλλοντος γενικῶς, ἀλλὰ καὶ λόγω τῆς φύσεως τοῦ ἀναπτυσσομένου ἐφήβου, τοῦ ζητοῦντος κατὰ κόρον ἐν παντὶ ἔρμηνείαν καὶ ἐξήγησιν κατανοητὴν καὶ πειστικήν, κατάστασις, ἐπιβάλλουσα εὐρὺν διαφωτισμὸν τῆς ἐλληνίδος νεότητος.

2.—Ἐν συγκρίσει πρὸς ξένους ἐφήβους, ὡς ἐξ ἐρευνῶν¹ παρὰ ξένων ἐπιστημόνων συνάγεται, ὁ Ἑλλην ἐφῆβος παρουσιάζεται θρησκευτικώτερος, πρᾶγμα ἀποδοτέον εἰς τὴν μέριμναν καὶ στοργὴν τῆς ἐλληνικῆς ἐκκλησίας καὶ οἰκογενείας.

3.—Τὰ θήλεα γενικῶς εἶναι θρησκευτικώτερα τῶν ἀρρένων καὶ ὡς πρὸς τὴν φοίτησιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὴν θείαν μετάληψιν καὶ τὴν προσευχὴν καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν Θεόν καὶ τὴν μελέτην θρησκευτικῶν βιβλίων, μολονότι κατὰ τὴν περίοδον τῶν 15 - 17 ἑτῶν τὰ ἀρρενα, ὡς πρὸς πλεῖστα τῶν ὡς ἄνω χαρακτηριστικῶν, ἐμφανίζονται θρησκευτικώτερα τῶν θηλέων.

4.—Αἱ νεάνιδες ἀμφιβάλλουσιν διλιγώτερον τῶν νέων, ἡ ἐλάττωσις δὲ τῆς θρησκευτικότητος αὐτῶν ἐμφανίζεται βραδύτερον ἢ εἰς τοὺς νέους, φαινόμενον μαρτυρούμενον καὶ παρὰ ξένων ἐρευνητῶν².

5.—Τὰ ἡμίση περίπου τῶν ἐξετασθέντων Υ. ἀναγινώσκουσι θρησκευτικὰ βιβλία· τὰ μᾶλλον δὲ ἐξ αὐτῶν ἀναγινωσκόμενα εἶναι ἡ Κ. καὶ Π. Διαθήκη, ἡ μελέτη ὅμως τούτων βαίνει κατ' ἀντίστροφον λόγον πρὸς τὴν ἡλικίαν τῶν ἐφήβων.

6.—Οἱ Ἑλληνες ἐφῆβοι σπουδασταὶ 18 - 20 ἑτῶν, κατὰ 4,3 % θήλεα, καὶ 5,2 % ἀρρενα, φαινονται ὅτι ἔχουσιν ὑποστῆ τὴν ἐπίδρασιν τῶν ὑλοφρόνων κηρηγμάτων, μὴ ἀγαπῶντες, ἢ μὴ φοβούμενοι, ἢ μὴ πιστεύοντες, ἢ καὶ μισοῦντες ἀκόμη (0,4 % ἀρρενα) τὸν Θεόν.

7.—Ἡ φοίτησις εἰς τὴν ἐκκλησίαν, τὸ θεῖον κήρυγμα, ἡ ἰδρυσις κατηχητικῶν σχολείων καὶ ἡ μελέτη θρησκευτικῶν βιβλίων κρίνονται σπουδαιότερα μέσα βελτιώσεως τοῦ θρησκευτικοῦ βίου παρὰ τῆς ἐλληνίδος νεότητος.

¹ B.L. KATZ, O. and ALLPORT, F. H.: "Ἐνθ. ἀν.

² B.L. MACLEAN, A. H.: Idea of God, in *Protestant Religious Education*, Teachers College, *Contribution to Education*, № 410.

S U M M A R Y

Two thousand (2000) boys and girls 12 - 20 years of age were personally examined on the following characteristics of religious life: attending church, holy communion, prayer, study of religious literature, fear and love for God, reasons for change from former religious attitudes, and opinions concerning furthering religious life.

The results of the investigation are as follows:

- a.— There is a clear decline both in boys and girls in their religious life as they grow older.
- b.— Greek youth is more religious as compared with youth of other countries.
- c.— Girls are more religious than boys.
- d.— The most read religious books are stories from the New and Old Testament.
- e.— Only half of Greek youth read religious books.
- f.— 4.3% of grown Greek girls and 5.2% of boys seem to have been influenced by materialistic teaching. They neither believe in God nor love God. 0.4% of boys expressed hate of God.

ΦΥΤΟΧΗΜΕΙΑ. — Περὶ τῶν σακχάρων τοῦ καπνοῦ καὶ περὶ μιᾶς νέας μεθόδου προσδιορισμοῦ αὐτῶν*, ὑπὸ Θαλῆς Β. Ἀνδρεάδου, Ἐργέστ. Ι. Τούλ καὶ Ξενοφῶντος Ε. Μπινοπούλου. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ κ. Ἐμμ. Ι. Ἐμμανουὴλ.

"Οπως ὅλα τὰ χλωρὰ φυτὰ περιέχει καὶ ὁ καπνὸς διαλυτὰ σάκχαρα σχηματιζόμενα ἀφ' ἐνδὸς μὲν διὰ τῆς ἀμέσου χλωροφυλλιακῆς συνθέσεως, ἀφ' ἔτερου δὲ ἐμμέσως, δι' ὑδρολύσεως ὑδατανθράκων μεγαλειτέρου μοριακοῦ βάρους κατὰ τὴν ἀδηλον διαπνοὴν τῶν φυτῶν.

"Οταν κατὰ τὴν συγκομιδὴν τῶν καπνῶν, ἀποχωρίζεται τὸ φύλλον ἀπὸ τοῦ φυτοῦ, ἀνατρέπεται ἡ ἴσορροπία μεταξὺ τῶν διαφόρων βιοχημικῶν ἀντιδράσεων ἐντὸς τοῦ ὄργανου τούτου τοῦ φυτοῦ καὶ ὑπερισχύουν τὰ ἀποσυνθετικὰ φαινόμενα, ἥτοι ἡ διαλυτοποίησις καὶ ἡ καῦσις, μεταξὺ δὲ λαβῶν καὶ τῶν ὑδατανθράκων.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ξηράνσεως καὶ τῆς ζυμώσεως, αἱ ὄποιαι ἀκολουθοῦν τὴν συγκομιδὴν τοῦ καπνοῦ, ἡ κατανάλωσις τοῦ ἀμύλου καὶ τῶν σακχάρων βαίνει προϊούσσα, καὶ δή, κατὰ τὰ δεδομένα τῆς παλαιοτέρας βιβλιογραφίας^{1, 2}, εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε, καπνός, ἔτοιμος πρὸς βιομηχανοποίησιν νὰ θεωρῆται, ὅτι δὲν περιέχει εἰμὴ ἵχνη μόνον ἐκ τῶν συστατικῶν τούτων.

* TH. ANDREADIS, E. TOOLE ET X. BINOPPOULOS. — Les matières sucrées du tabac et leur dosage par une nouvelle méthode. — Ἐκ τοῦ Καπνολογικοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Ἑλλάδος.